

עין משפט גור מצוה

בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלכות מלה וליה
הלכה כי סמך לאין קמ
טוע"ע ח"מ סימן עד
ספ"ק ו טוע"ע י"ד סימן
קסה:
ג ג מ"ג פ"ד מלכות
מעשר שני הלכה י סמ
פסוק קל טוע"ע י"ד סי
ש"ל ספ"ק קמ:
בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלה וליה הלכה כי
סמך לאין קמ טוע"ע י"ד
סימן קסה:

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

צו:

יפרע לו אפי' שנפסל ואם תאמר וי"ש מגולן דמיא גזל מטבע ונפסל אומר לו הרי שלך לפניך משמע משום דמיא גזל מטבע יתנהו צעין משלם כשעת הגזילה והכא גבי הולאה אפי' יתנהו צעין כי יתנהו דמי דמלוה להולאה ניתנה וי"ל דש לחלק בין הולאה לגזילה דמטבע שנפסל חשיב כהול והמעיקרא שוין ד' ולכסוף שוין וזא גבי גזול אמרינן דכי יתנהו צעין דמשלם דמעיקרא אכל גבי הולאה היכא דהול משלם כי וזלא דהשתא דתאמרינן בנאזרו נשך (נ"מ דף ע"ה.) מלוה אדם כור חטין החלו נותן חטין הוקרו נותן דמיהן ומטבע שנפסל ודאי הו' כהול ונראה דרב ושמואל סברי כרב הוגא דלעיל דלרב יהודה דחשיב מטבע שנפסל כנספק גבי הולאה לא מני פטר ופשיה בתטע טעסל אכל לרב הוגא דלא חשיב ליה כנספק מני פטר ליה נפשיה כנספק אע"פ דרב הוגא דממה מטבע שנפסל למרומה ונעמלה וזמן שעבר עליו הפסק והא פשיטא דזין ליה יכול ללשם מרומה טמאה חמת מרומה טהורה וזמן אסור בתשלומין היתר לא דמי לגמרי דמטבע שנפסל דמי להול והנהו לא דמו להול ומכל מקום כשהוא צעין יכול לומר הרי זמן לפניך וכשאינו צעין אפי' כהול משלם דמעיקרא:

נוסן לו מטבע היואל. בשעת פרעון דהא קיבל עליו לתת לו מטבע והאי לאו מטבע הוא. ודוקא הלוהו פרעמתיא אכל הלוהו מעות את שאלוהו משלם לו: על מטבע שאין יולאו. כלל גירושלים דלאו כסף זורה קרינא ביה: כחובות. מטבע של בן חובצא וירושלמיות הו' והי"ג בחביות ירושלמיות או של מלכיס הראשונים וחביות ירושלמיות לא נפקי כלל. ל"א חביות של כובי והי"ג חביות או ירושלמיות או של מלכיס הראשונים: הא של אחרונים. דנפקי במדינה אחרת ודומיא דראשונים הוא בך דאין יולאו כאלו במקומו של בעל הבית שנפסלו בכאן: מחללין. ואף על גב דליה ליה אורחא להתם במקום שיהאין שהרי גירושלים תרין ליתך ולהואין. וקשיא לרב נחמן אליבא דשמואל דאמר אכל לית ליה אורחא למישן לא: אלא כי אמר. רב נחמן אליבא דשמואל דכי לית ליה אורחא למישן לא: כשמלכיות מקפידות. בממיה אי הכי כי אית ליה אורחא למישן היכי מני ממיה ליה הא כי דקי ליה בני מדינה זו ומשכחי ליה אותן מעות מקפדי ליה: ומשני דלא חשי. שאין מקפדין כל כך שיהו נודקין ומחפשין על דבר זה ואי אשכחי קפדי הלכך אית ליה אורחא שנזרך ליתך שם יקבלו ויולאו לשם כסמורה ואי לאו הוליא ואין יכול להראותם בכאן כפרהיא לני מישן האנשים כאלו אם זרעה לא יקבלם: אין מחללין על מטבע של כאן והן צבבל. אין מחללין מעשר שני על מעות של כאן ירושלים והמעות והנעלים צבבל הוליא ואין יולאו מיד במקום שהן שם דבעיני מניו צידך וליכא ולא על של צבבל והן בכאן גירושלים. והפירות לא שני לן כל היכא דאיתנהו יכול לחללין והן חוץ לירושלים. קמני מיהא אין מחללין על המעות של כאן והן צבבל אלמא אע"ג דאית ליה אורחא למישן כגון הכא דסופו לעלות כאן ולהואין ואפי"ה לא קרי ליה מעות היואלאי: מקפידות זו על זו. יתר מדאי דנחשי ונדקי הלכך מסוכנות הן של צבבל במלכות ירושלים דמקפדת ונחשי טפי: למאי חזי. הא לא מני לאמטויניהו (א) להכא: והפניא הסקינו כו'. ואמאי מני לעיל ולא על של צבבל והן כאן: דוד ושלמה. כמוב מד אהד ומלך שני כמוב ירושלים עיר הקודש: כבוד וכוונלה. יתק ורבה: וכן וקוניה. אברהם ושרה: והכוסו עלין מהו. אליבא דרב דאומר נותן לו מטבע של אמה שעה היכא דהואסופו עליו מנא אמר רב: באוספא שעה. בשעת פרעון: כי פרטיא. קלט גדול במדה מחוקק רובע: והא קוילין פירוט. לגבי מטבע זו נמלא שמחכר זה בתוספת ואינה דומה לראשונים והיא רבית: ממת

מסורת הש"ס

(6) פ"ק דתוספתא דמעשר
פ"ג ע"ג במפרשי ש"ס
מה שכתבו ביטור זה
(8) ופ"י תוספתא ע"ג נב:
ד"ה דנתי ונכסו ג' ד"ה
ד"ה ז'.

הגרות הב"ח

(6) ב"ב משיי ליה (נדמתי
לה ע"י דהתקן תא"ת וני"ג
רש"י לא גריס ליה:
(7) שם התקינו שיהיו
כל המעות: (א) רש"י ד"ה
למאי חזי לאמטויניהו
להתם ס"ד:

בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלכות מלה וליה
הלכה כי סמך לאין קמ
טוע"ע ח"מ סימן עד
ספ"ק ו טוע"ע י"ד סימן
קסה:
ג ג מ"ג פ"ד מלכות
מעשר שני הלכה י סמ
פסוק קל טוע"ע י"ד סי
ש"ל ספ"ק קמ:
בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלה וליה הלכה כי
סמך לאין קמ טוע"ע י"ד
סימן קסה:

בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלכות מלה וליה
הלכה כי סמך לאין קמ
טוע"ע ח"מ סימן עד
ספ"ק ו טוע"ע י"ד סימן
קסה:
ג ג מ"ג פ"ד מלכות
מעשר שני הלכה י סמ
פסוק קל טוע"ע י"ד סי
ש"ל ספ"ק קמ:
בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלה וליה הלכה כי
סמך לאין קמ טוע"ע י"ד
סימן קסה:

בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלכות מלה וליה
הלכה כי סמך לאין קמ
טוע"ע ח"מ סימן עד
ספ"ק ו טוע"ע י"ד סימן
קסה:
ג ג מ"ג פ"ד מלכות
מעשר שני הלכה י סמ
פסוק קל טוע"ע י"ד סי
ש"ל ספ"ק קמ:
בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלה וליה הלכה כי
סמך לאין קמ טוע"ע י"ד
סימן קסה:

בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלכות מלה וליה
הלכה כי סמך לאין קמ
טוע"ע ח"מ סימן עד
ספ"ק ו טוע"ע י"ד סימן
קסה:
ג ג מ"ג פ"ד מלכות
מעשר שני הלכה י סמ
פסוק קל טוע"ע י"ד סי
ש"ל ספ"ק קמ:
בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלה וליה הלכה כי
סמך לאין קמ טוע"ע י"ד
סימן קסה:

בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלכות מלה וליה
הלכה כי סמך לאין קמ
טוע"ע ח"מ סימן עד
ספ"ק ו טוע"ע י"ד סימן
קסה:
ג ג מ"ג פ"ד מלכות
מעשר שני הלכה י סמ
פסוק קל טוע"ע י"ד סי
ש"ל ספ"ק קמ:
בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלה וליה הלכה כי
סמך לאין קמ טוע"ע י"ד
סימן קסה:

בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלכות מלה וליה
הלכה כי סמך לאין קמ
טוע"ע ח"מ סימן עד
ספ"ק ו טוע"ע י"ד סימן
קסה:
ג ג מ"ג פ"ד מלכות
מעשר שני הלכה י סמ
פסוק קל טוע"ע י"ד סי
ש"ל ספ"ק קמ:
בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלה וליה הלכה כי
סמך לאין קמ טוע"ע י"ד
סימן קסה:

בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלכות מלה וליה
הלכה כי סמך לאין קמ
טוע"ע ח"מ סימן עד
ספ"ק ו טוע"ע י"ד סימן
קסה:
ג ג מ"ג פ"ד מלכות
מעשר שני הלכה י סמ
פסוק קל טוע"ע י"ד סי
ש"ל ספ"ק קמ:
בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלה וליה הלכה כי
סמך לאין קמ טוע"ע י"ד
סימן קסה:

בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלכות מלה וליה
הלכה כי סמך לאין קמ
טוע"ע ח"מ סימן עד
ספ"ק ו טוע"ע י"ד סימן
קסה:
ג ג מ"ג פ"ד מלכות
מעשר שני הלכה י סמ
פסוק קל טוע"ע י"ד סי
ש"ל ספ"ק קמ:
בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלה וליה הלכה כי
סמך לאין קמ טוע"ע י"ד
סימן קסה:

בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלכות מלה וליה
הלכה כי סמך לאין קמ
טוע"ע ח"מ סימן עד
ספ"ק ו טוע"ע י"ד סימן
קסה:
ג ג מ"ג פ"ד מלכות
מעשר שני הלכה י סמ
פסוק קל טוע"ע י"ד סי
ש"ל ספ"ק קמ:
בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלה וליה הלכה כי
סמך לאין קמ טוע"ע י"ד
סימן קסה:

בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלכות מלה וליה
הלכה כי סמך לאין קמ
טוע"ע ח"מ סימן עד
ספ"ק ו טוע"ע י"ד סימן
קסה:
ג ג מ"ג פ"ד מלכות
מעשר שני הלכה י סמ
פסוק קל טוע"ע י"ד סי
ש"ל ספ"ק קמ:
בבא קמא ב' מ"ו פ"ד
מלה וליה הלכה כי
סמך לאין קמ טוע"ע י"ד
סימן קסה: